

[Ib Christensen.]

således, som jeg frygter, nemlig at der sker en afsmitning nedefter, betinger det jo også større udgifter.

Men det, der undrer mig, og det, jeg har gjort indsigelse imod, er, at justitsministeriet, som siger så kategorisk, at det ikke medfører øgede udgifter for det offentlige, åbenbart har en eller anden magisk evne til at se igennem, at det ene hensyn, altså det generalpræventive, vil opveje de øgede udgifter, der ellers kunne blive tale om. Det er det, jeg gør indsigelse imod. Der synes jeg nok, det af principielle grunde kunne være rigtigt at gøre indsigelse, også under hensyn til andre lovforslag, således at vi kan få en nærmere uddybning af de administrative og i dette tilfælde altså de økonomiske konsekvenser fremfor denne korte og totalt intetsigende bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Boeg (CD):

I anledning af hr. Albertsens indlæg vil jeg blot gerne sige, at det er jo nu engang sådan, at ikke alt kan bevises videnskabeligt, og hvis man endelig ville forsøge med videnskabelige beviser her, ved jeg dog som universitetsmand lidt om, hvor lang tid videnskabelige undersøgelser varer — de kan tage år — og i en sag som denne, hvor det drejer sig om at beskytte mennesker mod grov kriminalitet, mener jeg ikke, det ville være forsvarligt at vente på noget sådant.

Dernæst havde hr. Tastesen også nogle bemærkninger til det, jeg sagde bl. a. om dette med kurerer og økonomiske konsekvenser. Det mener jeg er detailspørgsmål af den art, som egner sig bedre til, at vi tager en debat om dem i udvalget.

Generelt vil jeg til sidst gerne sige til mine to socialdemokratiske kolleger, der begge er gået imod den argumentation, jeg har ført frem, at jeg synes, man af deres indlæg nærmest har fået indtryk af, at det var det eneste, jeg havde at byde på i mine argumenter. Det var noget af det sidste, jeg kom ind på, det var noget mere subsidiært. Det helt afgørende og det helt primære er det, som jeg og mange andre ordførere har fremhævet, nemlig at det drejer sig her om hårde og kyniske forbrydere, der

misbruger svage medmennesker på en umenneskelig og utiltalende måde. Og jeg må have lov til for mit vedkommende at afslutte mine indlæg med at sige, at jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, at man ikke fra socialdemokratisk side kan gå varmere ind for disse synspunkter og for den beskyttelse, som her kan være nødvendig for de af vore medmennesker, der bliver misbrugt.

(Kort bemærkning).

Ingeborg Gjerding (FP):

Ja, for mig er der ingen tvivl om, at straf ikke hjælper på de mennesker, der straffes, straf er jo i virkeligheden til for at beskytte samfundets mennesker imod forbrydere, det har altså et kort sigte. En helt anden sag — og set på længere sigt — er, om man ikke i vort generelle opdragelsessystem kunne opdrage ungdommen til en større karakterstyrke, således at man kunne lære den at modstå diverse nedbrydende årsager til karakterbrist. Men derom en anden gang.

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

Vi skal jo begrænse taletiden, og jeg skal ikke lægge beslag på meget tid, men vil blot om det rent principielle, som nu hr. Ib Christensen igen fører frem, sige, at der er jo ting, der er så selvfølgelig, at man har svært ved at udtrykke dem.

Formanden:

Jeg tror, det er på tide, vi slutter debatten.

Albertsen (S):

Jeg er ganske enig med formanden. Kun den korte bemærkning, at hvis hr. Poul Boeg havde hørt, hvad jeg sagde, ville han ikke have fået anledning til at fremføre sin bemærkning, idet jeg udtrykkelig sagde, at jeg var enig med justitsministeren i ønsket om at skærpe strafferammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vdtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til